

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DELS DRETS HUMANS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 2000-1996

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 7

**Presidència
de l'Honorable Sra. Maria del Pilar Ferrer i Bascuñana.**

Sessió celebrada dia 25 de març del 1998.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

- I.- Elecció de secretari de la Comissió de Drets Humans del Parlament de les Illes Balears.* 61
- II.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 5795/97, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a les accions per a la commemoració dels cinquanta anys de la Declaració Universal dels Drets Humans a les Illes Balears. 61
- 2) RGE núm. 1433/98, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la condemna de la vulneració dels Drets Humans a l'Afganistan. 64
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, en primer lloc, els voldria demanar si hi ha substitucions.

EL SR. MARÍ I TUR:

Joan Marí i Tur substitueix Carlota Alberola.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Joan Blanquer substitueix Manuel Jaén.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Josep Portella substitueix Eberhard Grosske.

No hi ha més substitucions?

I.- Elecció de secretari de la Comissió de Drets Humans del Parlament de les Illes Balears.

En primer lloc, el primer punt de l'ordre del dia tracta de l'elecció del secretari. Prec als portaveus que facin arribar a la mesa una proposta del candidat a secretari de la Mesa de la Comissió de Drets Humans.

(Intervenció inoïble del Sr. Lletrat).

Bé, idò, un de vostès, si són tan amables...

Només m'han fet arribar una proposta, que pertany a l'Hble. Sra. Catalina Maria Bover i Nicolau. La podem donar aprovada per assentiment? Moltes gràcies.

Convidam la Sra. Bover que pugi per formar part, amb nosaltres, de la Mesa.

Hi ha cap grup que s'oposi a aquesta manera de fer l'elecció de secretari? La podem donar per vàlida? Perfecte. Moltes gràcies.

II.1) Proposició no de llei RGE núm. 5795/97, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a les accions per a la commemoració dels cinquanta anys de la Declaració Universal dels Drets Humans a les Illes Balears.

A continuació, passarem a debatre la primera proposició no de llei, la número 5795/97, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a les accions per a la commemoració dels cinquanta anys de la Declaració Universal dels Drets Humans a les Illes Balears. Per defensar la proposició no de llei, té la paraula el diputat Sr. Portella, per un temps de deu minuts.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sra. Presidenta. seré breu en aquesta explicació perquè supòs que serà una proposició no de llei acceptada per aquesta comissió. És una proposta que vam presentar dia 4 de novembre de l'any passat, o sigui, que arriba cinc mesos més tard, per la pròpia dinàmica de les comissions, i a la millor arriba ja quan l'any 1998 ja s'ha fet bastant endavant. Hauria estat bo que s'hagués pogut tractar l'any passat, perquè hauríem tengut més temps perquè aquesta proposta generés una acció, que és el que es demana. De fet, ja s'ha aprovat, de forma semblant a molts ajuntaments de Menorca i al Consell Insular de Menorca, les institucions, a Menorca, s'hi crearà una comissió entre ajuntaments i consell insular per tirar endavant un programa d'activitats en aquest sentit, el qual nosaltres demanam també a les Illes Balears.

L'any 98 és l'any que es commemorarà els cinquanta anys de la Declaració Universal dels Drets Humans, el 48, quan es va aprovar aquesta declaració, era com a conseqüència d'una resposta a la guerra mundial que tantes destrosses va fer arreu del món, i cinquanta anys després, encara que avui la virtualitat en sigui una altra, és una declaració ben vigent, perquè vigents són les vulneracions i les violacions quotidianes freqüents amb més o manco intensitat dels drets de la persona, drets humans.

Nosaltres trobàvem que des del Parlament s'havia de tenir aquesta iniciativa, una iniciativa de reclamar al Govern de les Illes Balears accions concretes per commemorar aquest fet, per fer-la real, per recordar la vulneració d'aquest drets i el necessari compromís, cada dia nou, en la seva preservació i defensa, i, per tant, presentàvem una proposta amb termes molt oberts, és molt oberta, s'hi dona molta possibilitat al Govern balear de fer accions en el camp educatiu, social i cultural, per commemorar aquests drets, i aprofit per dir que el Govern ja realitza aquesta commemoració, ahir vam rebre aquest pòster, on l'únic que s'ha fet és afegir-hi un adhesiu del Govern balear dalt de tot, tan grossa com la pròpia declaració. No és exactament aquesta l'acció que nosaltres demanam al Govern, això serà ja una pregunta que li formularem en el seu moment. L'acció que demanam al Govern és d'un altre tipus, supòs que tots els diputats i diputades entenen quins tipus d'accions culturals, socials i educatives demanam en aquesta proposició, no especialment aquesta primera que hem vist.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per fixar la posició, té la paraula, en primer lloc, el diputat Sr. Balanzat, del Grup Parlamentari Mixt.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, jo crec que és molt oportuna aquesta iniciativa, perquè malgrat que ja fa cinquanta anys que es va aprovar la Declaració de Drets Humans, avui en dia és més vigent que mai, i és més necessari que mai recordar aquests valors de la Declaració dels drets humans, els quals, com vostès saben, a molts països són conculcats de manera flagrant.

Per tant, simplement diré que el Grup Mixt donarà suport entusiasta a aquesta iniciativa que senzillament insta el govern balear a promoure accions per recordar aquest esdeveniment, aquesta carta magna dels drets humans en els àmbits educatiu, social i cultural.

Per tant, simplement, he de felicitar el Grup d'Esquerra unida per haver presentat aquesta iniciativa. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, té la paraula el diputat Sr. Gomila.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Per manifestar el suport a la proposta que presenta Esquerra Unida en aquesta comissió, perquè, com molt bé ha dit el seu portaveu, veim diàriament, a través dels mitjans de comunicació, les violacions massa freqüents dels drets humans arreu de tot el món, i, de qualque manera, aquest hauria de ser un compromís de les illes i de les institucions de les Illes Balears, la preservació i la defensa d'aquests drets humans, no només en els nostres territoris, sinó també, en la mesura de les possibilitats, incidir en la comunitat internacional perquè aquesta defensa sigui una realitat a tot el món.

Per tant, he de reiterar el vot afirmatiu que farà el PSM a aquesta proposta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Leciñena.

LA SRA. LECIÑENA I ESTEBAN:

Gracias, Sra. Presidenta. Este año se cumplen cincuenta años de la promulgación de la Declaración Universal de los Derechos Humanos. Todos los seres humanos nacen libres e iguales en dignidad y derechos. Toda persona tiene los derechos y libertades proclamados en esta declaración, sin distinción alguna de raza, color, sexo, idioma, religión, opinión política, origen nacional o social, posición económica, nacimiento o cualquier otra condición. Esto es lo que se recoge en la Declaración de los Derechos Humanos, pero a veces las prácticas culturales y dictatoriales son el contexto en el que se producen las violaciones de derechos y, a la vez, se usa para justificarlas. Un claro ejemplo es la violación de los derechos de las mujeres, derivado de la posición de la mujer en la sociedad y en la familia. La situación de la mujer en Afganistán es una muestra de la violación de estos derechos, como lo es la práctica habitual de la ablación del clítoris, a la cual son sometidas las mujeres árabes, pero no haría falta salir de Europa para encontrar atentados contra los derechos de las mujeres en cualquier ámbito, laboral, social o sexual. SE atenta contra los derechos de los niños; en nuestra mente todavía pueden persistir las imágenes transmitidas por los medios de comunicación de la situación de los niños en los orfanatos de China o de las agresiones sexuales de que son objeto (...), por poner algún ejemplo. Se atenta, en general, contra los derechos de las personas, de su libertad de expresión, todavía siguen pendientes causas en el tema de personas, torturas o desaparecidas a consecuencia de dictaduras latinoamericanas, como en el caso de países como Chile o Argentina. Continuamos teniendo víctimas de atentados. Hay países en donde persiste la pena de muerte.

Todos éstos son casos actuales que, desgraciadamente, forman parte de una larga lista de atentados contra los derechos naturales inherentes a la persona y que ONG como Amnistía Internacional siguen denunciando. Es labor de todos los gobiernos e instituciones políticas hacer que esta declaración se difunda, sea reconocida y se apliquen universalmente.

Por ello, votaremos positivamente la proposición no de ley presentada por el Grupo Parlamentario de Izquierda Unida para instar al Govern a promover acciones en los ámbitos educativo, social y cultural con motivo de la conmemoración de estos cincuenta años de la Declaración Universal de los Derechos Humanos, acciones que si bien se inician ahora con motivo de esta conmemoración, deberían tener una continuidad en el tiempo y una concreción en actos reales, hasta lograr la completa erradicación de cualquier trato inhumano o degradante que vulnera los derechos inherentes a la dignidad de la persona. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la diputada Sra. Ferrando.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. El Grup Popular també donarà, com no podia ser d'altra manera, suport a aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

Estam totalment d'acord que enguany, donat que s'ha de celebrar el cinquanta aniversari dels Drets Humans, es duiguin a terme tota una sèrie d'accions per tal de commemorar aquest cinquanta aniversari, aquests cinquanta anys de la Declaració dels Drets Humans.

Compartim, com ha dit la diputada que ens precedeix, que, tal vegada, enguany s'hagin d'intensificar, però que haurien continuar i tenir una durada en el temps aquestes actuacions, perquè mai no podem perdre de vista la necessitat de fer referències a les vulneracions que encara avui, prop de l'any 200, encara es produeixen en els Drets Humans.

També m'agradaria fer referència, però, ja que el Sr. Portella, que és qui ha proposat aquesta proposició no de llei, ha fet una sèrie de referències a actuacions, que per part del nostre grup, i crec que ja ho saben els diputats i diputades, el Govern crec que ja duu a terme actuacions, o sigui, que no ha estat necessari esperar la proposició no de llei presentada avui aquí, que serà aprovada pel Parlament, sinó que el Govern balear fa actuacions, a una de les quals ja ha fet referència el Sr. Portella, es tracta d'un pòster, jo, tal vegada, no som la més adequada per dir-ho, però aquest pòster és un pòster de sensibilització que ha editat Nacions Unides. Sabran els diputats i diputades que normalment Nacions Unides, o la Unió Europea, quan fa una campanya, sol demanar que per tots els països, per totes les comunitats, s'utilitzi sempre el mateix esquema i que tots tinguem una mateixa imatge; idò, el Govern balear el que ha fet és adoptar aquest pòster que han editat les Nacions Unides i, naturalment, mostrar la seva col·laboració i posar-hi el seu logotip. Naturalment, el Sr. Portella podrà fer totes les preguntes que vulgui, però crec que el Grup Popular considera que és una iniciativa bona, naturalment, no n'haurà de ser l'única (...), però n'és una en l'àmbit de la sensibilització que creim que està bé.

També podria fer referència a la campanya, després també en podem parlar, sobre el tema de les dones de Kabul, en parlarem després; també el Govern balear es va sumar a la iniciativa que es va posar en marxa per part de la Unió Europea i, aprofitant el dia 8 de març, també voldria fer una clara condemna a la vulneració dels drets humans de les dones a Kabul. Era un tema concret que es va fer per la Conselleria de Presidència, en concret, per la Comissió de la dona; també es va fer tota una campanya de sensibilització i de condemna dels drets humans de les dones de Kabul.

També aquests dies, si no hi vaig equivocada, dissabte, hi haurà un concert promogut per la Unesco, que ha elegit Palma per celebrar el primer acte de commemoració d'aquest cinquantè aniversari; llavors, el Govern balear també participarà en aquest acte cultural de sensibilització també per commemorar aquest cinquantè aniversari, i estic segura que aquesta se sumarà a altra sèrie d'actuacions, que tendran el nostre suport i supòs que el de tots els grups, que s'hi inclouen, i crec que ja es poden considerar com aquestes actuacions que aquí aprovam tots els grups parlamentaris. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Vol fer ús...? No.

Idò, jo entenc, escoltats els portaveus, que es pot donar per aprovada per assentiment. No és així? Molt bé. Moltes gràcies.

II.2) Proposició no de llei RGE núm. 1433/98, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la condemna de la vulneració dels Drets Humans a l'Afganistan.

A continuació, passam a debatre la Proposició no de llei número 1433/98, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la condemna de la vulneració dels Drets Humans a l'Afganistan. Per debatre-la, té la paraula la diputada Sra. Ferrando.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, en primer lloc, abans de començar, el nostre grup i, particularment, la diputada que els parla moltes vegades, en aquesta comissió, ha dit que si hi condemnam una situació concreta de vulneració dels Drets Humans, també s'hauria de fer a altres llocs. Aquí la diputada del Partit Socialista també ha fet referència que la vulneració dels drets de la dona es fa a molts països, però, malgrat això, ens hem volgut sumar, el nostre grup parlamentari, a la idea, com he dit abans, de la Oficina humanitària de la Unió Europea, que va voler convertir Kabul en un símbol universal de la violació sistemàtica dels drets humans de les dones a tot el món.

Som conscients que aquesta vulneració es produeix a altres indrets, ja s'ha parlat de l'ablació a Egipte, de les matances a Algèria, de les violacions o maltractaments com a arma de guerra, etc., però hem volgut elegir, tal vegada, Kabul com un símbol per poder posar de manifest aquesta vulneració que encara avui, per desgràcia, i maldament que la Convenció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació contra les dones o les declaracions de Viena i Begin varen ratificar que els drets de les dones i de les nines formen part inalienable, integral i indivisible dels drets universals, aquests, encara avui en dia, es veuen vulnerats.

Concretament, a l'Afganistan, des de setembre del 1996, el talibans, després d'anys de guerra, varen prendre Kabul i actualment controlen dues tercers parts del país. Els talibans, que son musulmans ultraortodoxos, han fet una particular aplicació del que és el *xaira*, llei islàmica, i això els ha conduït a una clara vulneració dels Drets Humans, és cert que no només de les dones, però, en el cas de les dones, jo crec que s'hi veu encara amb molta més força, que ha fet que es pugui parlar d'una total vulneració. És cert que els dones a Kabul no gaudien d'una igualtat completa, però s'implicaven en la vida pública, podien estudiar, podien treballar i fins i tot formaven part del parlament; arran de l'entrada dels talibans, ens trobam que hi ha hagut un retrocés molt important, fins i tot, com en parlam, una autèntica vulneració dels Drets Humans, que fa que ara no puguin treballar, que vagin cobertes amb el *burka*, que les 8.000 alumnes de la universitat no es puguin examinar, que les vídues no cobrin, que l'ajuda humanitària no els arribi per igual, fins i tot que no puguin rebre assistència mèdica.

Tot això ens fa concloure que realment no es tracta, perquè, tal vegada, en aquests temes d'interpretacions de la llei islàmica, es parla que és un tema de tradicions, de cultura o religió, d'aixo, creim que és totalment clar, sinó que es tracta d'una clara vulneració dels Drets Humans, i per aquest motiu fem aquesta proposta que el Parlament de les Illes Balears condemni aquesta vulneració dels Drets Humans i, en concret, de la igualtat de drets entre homes i dones per part del règim dels talibans i manifestar la solidaritat amb les dones i les nines afganes.

També proposam donar suport a les actuacions que en defensa dels Drets Humans es duen a terme a l'Afganistan per part de la Unió Europea; creim que hem de fer un recordatori a favor de la comissària Emma Bonino, qui, ella mateixa, va anar allà i va poder comprovar, crec que fins i tot en va ser víctima fins i tot un poc, aquest règim.

Creim que hem de donar suport a aquestes actuacions que des de l'Oficina humanitària de la Unió Europea s'han dut a terme.

També hem d'instar el Govern de l'Estat que, mitjançant els seus representants a les Nacions Unides i a la Unió Europea, duguin a terme les actuacions que considerin pertinents per tal de poder restablir els Drets Humans a l'Afganistan i, més concretament, a aquestes àrees controlades pels talibans. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Per fixar la posició, té la paraula, en primer lloc, el diputat Sr. Balanzat, del Grup Mixt.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Breus paraules per mostrar, com no podia ser d'una altra manera, el suport del Grup Mixt a aquesta iniciativa. Òbviament, especialment les dones, pateixen una greu marginació, una greu discriminació a Afganistan. Efectivament, estic d'acord amb la portaveu del Grup Popular que la religió no té res a veure, absolutament, amb el que passa en aquell país i que, per tant, aquesta iniciativa, que s'emmarca una mica en aquesta campanya internacional de suport a les dones afganes, rebrà el suport, com dic del Grup Mixt. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, té la paraula el diputat Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Hi ha dos comissaris europeus que són molt coneguts arreu d'Espanya, un és Ficher, o em sembla que té aquest nom, o Fichler, i l'atre és Emma Bonino; lògicament, Emma Bonino és coneguda per accions que almanco a Espanya són més acceptades. Ella va ser qui, a partir d'una visita que va fer a Kabul, va posar en marxa aquesta campanya al Parlament europeu, a partir de la percepció i de conèixer de prop la situació en què es troben no només les dones, però particularment les dones, a l'Afganistan, que han estat desplaçades dels llocs directius, dels llocs de treball, dels llocs de representació, que han estat tretes de les escoles, fins i tot l'altre dia hi havia unes declaracions d'un ministre, bé, d'un responsable del Govern d'Afganistan on deia que no és que no vulguin que les dones no vagin a escola, sinó que no tenen doblers, no tenen prou doblers per obrir i posar en marxa les escoles on estudiaven les dones; donava aquesta explicació cap la onada de protestes que hi ha hagut, internacionals.

Lògicament, a partir d'aquest coneixement, el Parlament europeu va decidir que el 8 de març d'enguany hi hagués una especial atenció davant aquest fet i va posar en marxa una campanya que es desenvolupa a tot arreu i que ha tengut molts actes en relació amb la commemoració del 8 de març; un acte, per exemple, i molt important, es va donar a Madrid, on 40 organitzacions no governamentals van convocar una manifestació molt concorreguda i, curiosament, a la mateixa hora, el mateix dia, l'Institut de la dona, l'Institut espanyol de la dona, va convocar un altre acte, a la mateixa hora, a una altra banda, cosa que a vegades demostra la poca coordinació entre institucions oficials i organitzacions no governamentals; això va passar a Madrid i va merèixer crítiques per part de periodistes i d'opinants.

Però apart d'aquestes qüestions puntuals, sí que és cert que el canvi de règim, un canvi propiciat pels règims islàmics, amb l'avenença d'algunes potències occidentals, a Afganistan, ha donat, entre d'altres, com a resultat, el que veim ara, que motiva la preocupació i la repulsa.

Per açò, nosaltres també donarem suport a la proposta que feia el Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, té la paraula el Sr. Gomila.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Les dones són les que més pateixen la vulneració dels seus drets, pens que a totes les societats, i més tràgicament a les societats del Tercer món, i el fet d'Afganistan n'és una mostra ben clara. Supòs que la portaveu del Grup Popular ha expressat molt clarament el problema que allà es pateix i, per part del PSM donarem suport a la proposta que ells han presentat. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Sr. Mesquida.

EL SR. MESQUIDA I FERRANDO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Vagi per endavant que donarem suport a la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Popular.

El fet que avui ens fixem únicament i exclusivament en la situació de les dones a Afganistan és fruit que, possiblement sigui un dels casos més espectaculars on es produeix un retrocés més ràpid, on es pot visualitzar un retrocés més ràpid, dels drets que tenien les dones abans de l'entrada dels talibans a Kabul, i després. Les dones hi han patit, efectivament, no estaven, en absolut, en una situació d'igualtat abans de la implantació d'aquest règim islàmic, però sí que les dones afganeses tenien uns certs drets que han vist en aquest moment absolutament anul·lats. Avui en dia hi ha dos tipus de dones a Afganistan, i és curiós, però, les casades i les vídues; s'ha de dir per endavant que la majoria no té cap tipus de dret, poden tenir educació fins als nou anys, una educació que és només corànica, a partir dels nou anys l'educació ja està prohibida, no poden fer feina, no poden sortir al carrer totes soles, quan estan malaltes, les ha de visitar un metge, el qual només les pot visitar en presència del seu home, en un cas, i si no té home, ha de cridar un familiar, una persona masculina; després, hi ha l'altre tipus de dones, que són les vídues, les quals, a un país com Afganistan, que va estar en guerra durant divuit anys amb Rússia, hi ha moltes vídues, hi ha moltes dones que tenen els seus homes impeditos, que no poden fer feina, i aquestes són les que pateixen encara més les dificultats, perquè no poden fer feina, cosa que abans feien, és, a dir, la dona vídua amb fills a Afganistan era qui mantenia aquest nucli familiar, en aquest moment, aquestes dones no tenen cap tipus de possibilitat de tenir cap tipus d'ajuda, i la situació s'agreuja molt més.

Donarem suport, com deia, a aquesta proposició no de llei, però sí que crec que hauríem de fer, possiblement, entre tots, un esforç de ser més militants, és a dir, nosaltres hem presentat en aquesta comissió proposicions similars, en el sentit de condemnar vulneracions de drets, d'instar governs nacionals o organismes internacionals que duguin a terme actuacions, però moltes vegades també ens hem de plantejar què podem fer nosaltres des del nostre àmbit d'actuació, què podem fer nosaltres per intentar també ajudar aquestes dones, en aquest cas, que pateixen aquestes dificultats.

Una de les coses que jo he vist en aquests anys de sensibilització cap al problema dels saharisans ha estat la visita de moltíssima gent en aquests països, convidats per les autoritats saharisans; jo, a posta aquí, diria que seria per ventura seria interessant que es miràs la possibilitat que una delegació de la Comissió de Drets Humans pogués fer una visita, per què no, a Afganistan, de fet, tota aquesta campanya i l'incident que va tenir la comissària Emma Bonino a Afganistan per sensibilitzar tot el món..., moltes vegades, la imatge que hi hagi una càmera de televisió davant una situació dolorosa fa que l'ajuda humanitària, l'ajuda solidària de tot el món es multipliqui. De fet, es tractaria d'estudiar per part de la Mesa o per qui correspongui la possibilitat que s'hi pugui fer una visita d'aquest tipus.

I res més, com dic, donarem suport a aquesta proposició no de llei.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Li puc dir que s'estudiarà aquest tema, no li'n puc dir en aquest moment res més.

Pel Grup Parlamentari Popular, vol fer ús de la paraula Sra. Diputada?

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

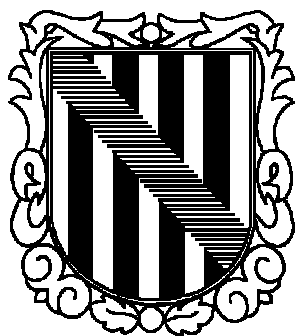
Gràcies, Sra. Presidenta. Només per agrair el suport de tots els grups a aquesta proposició no de llei i que, naturalment, segurament s'han de fer actuacions més positives o més efectives respecte de poder fer alguna cosa perquè aquesta vulneració dels drets no (...), però jo crec que ja és una passa endavant que un parlament condemni i també que hi hagi hagut actes o mobilitzacions tant per part de les institucions com per part de les ONG, o de la societat civil, en conèixer aquests temes, i crec que el que ens hem de proposar és continuar treballant per tal que aquesta situació es pugui restablir. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Entenc que també es pot aprovar per assentiment.

Per tant, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies, Senyores i senyors diputats. Bones tardes.

**DIARI DE
SESSIONS**

DEL

PARLAMENT

DE LES

**ILLES
BALEARS**

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma